

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/45/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316205994
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5316205994.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v spore žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176, Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., sídlo 1. Mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47234679, adresa pre doručovanie Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany proti žalovanej S. O., C.. XX.X.XXXX, A. I. XXXX, XXX XX A. C. I. o zaplatenie 1 164,69 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu v časti o zaplatenie sumy 164,69 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 164,69 € od 28.1.2015 do zaplatenia z a m i e t a .

II. Žalobca m á voči žalovanej nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 71,72 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 26.7.2016, doručenou súdu dňa 5.8.2016, sa žalobca domáhal voči označenej žalovanej zaplatenia sumy 1 164,69 €, úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1 164,69 € od 28.5.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania, a to na tom skutkovom základe, že so žalovanou ako dlžníkom uzatvoril dňa 11.11.2014 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1 000 €, ktorý sa žalovaná zaviazala riadne a včas splatiť v pravidelných mesačných splátkach po 34,77 € v počte splátok 48. Keďže sa dostala s úhradou záväzku do omeškania, bola listom zo dňa 7.5.2015 vyzvaná k splateniu celého zostatku úveru. List žalobca odoslal dňa 12.5.2015, lehota 15 dní na dodatočné plnenie uplynula dňa 27.5.2015. Vychádzajúc aj zo splátkového kalendára žalobca eviduje voči žalovanej dlh pozostávajúci z istiny vo výške 61,17 € (2. až 5. splátka), úroku z úveru 128,69 € (za 2. až 5 splátku), zosplatenú istinu 938,83 € (6. až 48. splátka) a poplatky za upomienky 36 €. Do omeškania sa dostala žalovaná dňa 28.5.2015 (15. deň odo dňa odoslania výzvy k splateniu celého úveru). Do žaloby žalobca zahrnul aj prehľad splátok a úhrad, z ktorého vyplýva, že žalovaná na daný úver neuhradila žiadnu sumu.

2. Súd prvej inštancie prvýkrát rozhodol o žalobe rozsudkom č. k. 8Csp/45/2016-71- zo dňa 7.9.2018, ktorým v I. výroku žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 000 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 000 € od 28.5.2015 do zaplatenia, pričom jej povolil splátky po 200 €, II. výrokom žalobu vo zvyšnej časti zamietol a III. výrokom rozhodol o trovách tohto sporu. Na odvolanie žalobcu proti II. výroku Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, rozsudok súdu 1. inštancie v napadnutom výroku II, i v naň nadväzujúcom výroku III. uznesením č. k. 5Co/60/2019-93- zo dňa 23.7.2019 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. V závere poukázal na to, že sa nestotožnil s výkladom prvoinštančného súdu, týkajúcim sa zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSU), podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať okrem všeobecných náležitostí aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov,

prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom. Poukázal na čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice a potrebu eurokonformného výkladu zákona.

3. Súd prvej inštancie, cítiac sa byť závermi odvolacieho súdu viazaný, nárok žalobcu v zostávajúcej časti (časti zamietnutej - predstavujúcej 164,69 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 164,69 € od 28.1.2015 do zaplatenia) znova prejednal a rozhodol. Na prejednanie zvyšku predmetu sporu nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti strán, v zmysle s § 180 CSP. Vo veci vykonal znova dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, najmä predžalobnou výzvou čl. 13, podacím hárkom čl. 15, úverovou zmluvou čl. 17, úverovými podmienkami čl. 20 a nasl., výzvou k splateniu úveru čl. 44, poštovým hárkom čl. 45. Z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil z neho nasledovné právne závery.

4. Žalobca so žalovanou uzavreli dňa 11.11.2014 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, obsahom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej úver v celkovej výške 1 000 € a zároveň záväzok žalovanej splácať čerpaný úver a náklady s ním spojené. Úver sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach po 34,77 € v počte splátok 48, pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 27,51 %, RPMN vo výške 31,6 % a priemernej hodnote RPMN vo výške 44,06 %. Zmluva ďalej obsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti, ktorá mala nastať 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Podľa prehľadu čerpania a úhrad žalovaná uhradila z poskytnutého úveru sumu 0 €. Listom zo dňa 7.5.2015, označeným ako „Výzva k splateniu celého úveru“, žalobca vyzval žalovanú, aby dlžnú sumu vyčíslenú vo výške 1 164,69 € uhradila v lehote 15 dní odo dňa odoslania listu. Z pripojeného poštového podacieho hárku je zrejmé dátum odoslania tohto podania dňom 12.5.2015.

5. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

6. Súd prvej inštancie sa už v prvom rozsudku zaoberal charakterom vzťahu medzi stranami. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou, ako aj samotný úver na základe zmluvy, ktorá záväzkový vzťah medzi stranami založila, posúdil ako spotrebiteľský. Tieto skutočnosti spornými neboli, neboli ani predmetom prieskumu odvolacím súdom, keďže neboli ani predmetom odvolania.

7. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy je vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar/ služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preto opätovne preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku (jeho zvyšku), najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

8. Predmetom sporu po zrušení veci odvolacím súdom zostalo zaplatenie sumy 164,69 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 164,69 € od 28.1.2015 do zaplatenia. Na to, aby súd mohol dôvodnosť tejto zvyšnej časti pôvodne uplatneného nároku posúdiť, zaoberal sa opätovne samotnou zmluvou a jej náležitosti, nakoľko svoj prvý rozsudok založil len na absencii jednej z obligatórnych náležitostí zmluvy, považujúc to za postačujúce pre hodnotenie úveru za bezúročného a bez poplatkov (iné náležitosti bližšie preto neskúmal). Naďalej mal súd za preukázané, a zároveň to ani nebolo sporné, že zmluva bola uzavretá písomne, bola uzavretá platne, avšak dospel k záveru, že v nej absentujú niektoré zákonom požadované náležitosti (iné, než bola tá, na ktorej súd svoj prvý rozsudok založil), ktorých nedostatok zákon sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

9. V nadväznosti na uvedené súd zistil, že v zmluve v časti označenej ako „Úver“ je uvedená RPMN 31,60 %, kolónka označená „termín splatnosti splátok“ je bez akéhokoľvek údaju, celková čiastka splatná spotrebiteľom 1 668,96 €, termín konečnej splatnosti: 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Pod tabuľkou obsahujúcou údaje týkajúce sa úveru je uvedené, že RPMN bola vypočítaná na základe údajov platných v čase uzavretia tejto zmluvy.

10. Súd dospel k týmto záverom: v zmluve absentujú dve obligatórne náležitosti: podľa § 9 ods. 2 písm. f) a j) z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. V zmluve sa vo vzťahu k RPMN uvádza len to, že bola vypočítaná na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, nie je však zrejmé, na základe ktorých konkrétnych údajov. V zmluve nie sú vyznačené predpoklady, z ktorých veriteľ pri výpočte RPMN vychádzal. Pričom v nej majú byť uvedené predpoklady všetky. Uvedené možno usúdiť i z toho, že pri počte splátok 48 a pri výške úveru 1 000 € by predstavovala výška splátky 20,83 €. Je preto viac, než zrejmé, že žalobca úver aj úročil (viď. aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe 27,51 %), prípadne započítal i poplatky, napr. za zmenu výšky a počtu splátok, či za odložené splátky, pri sadzbe poplatku 1,45 €, ktorý už mal byť v zmysle kolónky obsahujúcej doplnkové služby, zahrnutý. Súd je dokonca toho názoru, že RPMN je uvedená aj v nesprávnej výške. Pri výške splátky 34,77 € a počte splátok 48 predstavuje RPMN 31,7 %, nie 31,6 %. A pri zohľadnení dodatočného nákladu v podobe poplatkov za zmenu výšky a počtu splátok (1,45 €) a za odložené splátky (1,45 €), ktorý predstavujú pri 48 mesiacoch spolu 139,20 € (1,45 x 2 = 2,9 x 48), predstavuje RPMN dokonca 44,43 %. Vzhľadom k uvedenému možno konštatovať, že údaj RPMN v zmluve uvedený teda nie je správny. To má za následok, že úver na základe takejto zmluvy poskytnutý sa považuje za bezúročný a bez poplatkov aj podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch.

11. Zmluva neobsahuje ani ďalšiu náležitosť - termín konečnej splatnosti. Ten mal nastať 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Toto nie je dostatočne určito vyjadrený údaj. Tento údaj má byť v zmluve uvedený jednoznačne, uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku (keď zo samotného znenia § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ vyplýva, že v zmluve musí byť uvedený „termín“,

ktorým je v zmysle gramatického i logického výkladu konkrétny dátum). V zmluve absentuje dokonca i údaj o splatnosti jednotlivej splátky. V zmluve je pod tabuľkou obsahujúcou údaje týkajúce sa úveru (čl. 18) uvedené, že v prípade výplaty sumy úveru na bankový účet klienta sa má za to, že úver mu je poskytnutý tretí deň po dni podpisu zmluvy. Podľa názoru súdu uvedené predsa nemožno považovať za hodnoverné, pretože ku dňu podpisu zmluvy nie je ešte zrejmé, kedy k pripísaniu peňažných prostriedkov na účet dlžníka skutočne dôjde (či sa tak stane do troch dní, a to napr. i vzhľadom k možnosti, že veriteľ a dlžník majú účet vedený v inom peňažnom ústave a pod). Pokiaľ by tomu tak reálne aj bolo, uvedené vyjadrenie nemožno považovať za splnenie podmienky riadneho, určitého, akékoľvek pochybnosti vylučujúceho, znenia zákonnej náležitosti. Nemožno ponechať na dlžníka, aby si vzhľadom k takto uvedeným údajom sám vypočítal konečnú splatnosť úveru. K uvedenej náležitosti súd na dôvažok, i vzhľadom k svojej rozhodovacej praxi, považuje za potrebné poukázať i na to, že pokiaľ by aj veriteľ tieto údaje uviedol napr. vo všeobecných obchodných podmienkach, vo vzťahu ku ktorým súd poukazuje na to, že tie neboli žalovanou ani podpísané, teda nemožno bez pochyb uzavrieť, že sa s nimi žalovaná pred uzavretím zmluvy i skutočne oboznámila, nemožno tak zhojiť ich absenciu v samotnej zmluve. Obchodné podmienky majú iba bližšie špecifikovať a vysvetľovať údaje, ktoré sú uvedené v zmluve a všetky zákonné náležitosti musí obsahovať samotná zmluva.

12. S poukazom na vyššie uvedené, keďže úver súd považuje naďalej za bezúročný a bez poplatkov, hoci z iného dôvodu, resp. z dôvodu absencie iných zákonných náležitostí, než ktorými sa zaoberal v pôvodnom rozsudku, žalobca má nárok len na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutým úverom a plneniami zo strany žalovanej. V danom prípade bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1 000 €, na ktorý reálne nezaplatila žiadnu sumu, preto súd už v prvom rozsudku vyhodnotil žalobu v časti istiny úveru za dôvodnú a vyhovel jej. O tejto časti nároku súd teda už prvým rozsudkom právoplatne (l. výrokom) rozhodol. Vo vzťahu k zostávajúcej časti nároku (ktorý sa týkal vyčísleného úroku z úveru, úroku z omeškania z neho od 28.5.2015 do zaplatenia, ale napríklad i poplatkov za upomienky) súd dospel k rovnakým záverom, ako v pôvodnom rozsudku (hoci ako už vyššie uviedol, z iného dôvodu), žalobu ako nedôvodnú v tejto časti opäť zamietol.

13. Vo vzťahu k upomienkam uplatneným vo výške 36 € súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že poplatok za ne je upravený v hlave 11 (žalobca uviedol nesprávne hlavu 18) Úverových zmluvných podmienok pod označením „Sankcie“. V zmysle tohto ustanovenia spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5 € v prípade prvej upomienky a 12 € v prípade druhej a ďalšej upomienky. Uvedené ustanovenie upravujúce poplatok za upomienku súd vyhodnotil ako neprijateľné a v neprospech spotrebiteľa, nakoľko ako bol poplatok za upomienku v Úverových zmluvných podmienkach koncipovaný, tak umožňuje (objektívne) získať na strane žalobcu ako dodávateľa vyššiu čiastku (navýšenie dlhu o neexistujúce náklady) než sú skutočné náklady, čo následne spôsobuje rozpor týchto poplatkov s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka v spojení s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navyše žalobca súdu ani žiadnym spôsobom nepreukázal, že skutočne upomienky žalovanému zaslal. Napokon, je tiež viac, než isté, že za takýto poplatok nebol žalovanej poskytnutá žiadna protihodnota, žiadna služba. Z uvedených dôvodov súd žalobu aj v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

14. O trovách tohto sporu súd rozhodol rovnako ako prvýkrát, podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, teda podľa úspechu v sporu. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 1 164,69 € (100%). Súd vyhodnotil uplatnený nárok za dôvodný v časti o zaplatenie sumy 1 000 € (85,86 % = úspech žalobcu). O tejto časti už právoplatne l. výrokom svojho prvého rozsudku č. k. 8Csp/45/2016-71-zo dňa 7.9.2018 rozhodol. Vo zvyšnom rozsahu žalobu uvedeným (v poradní druhým rozsudkom) ako nedôvodnú zamietol (14,14 % = úspech žalovanej). Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 71,72 %. V tomto rozsahu má žalobca voči žalovanej nárok na náhradu trov tohto sporu. O výške náhrady súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa §125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.